

Naar der endvidere er blevet fremhævet, at Indsigelsen mod Valget ikke er kommen fra den Bortviste eller fra Modcandidaten, da troer jeg, at dette Spørgsmaal er blevet tilstrækkelig besvaret af en foregaaende Taler. Der kan maaskee være deelte Meninger derom, men for mig er der ingen Tvivl i saa Henseende. For mig er det klart, at Valgerne have Lov til at paatale Noget, som gaaer urigtigt til. Jeg er saa langt fra at være enig med det ærede Udvalg, at jeg meget mere maa tilraade Thinget ikke at sanctionere et Valg, som er foregaaet under sliige Forhold som det nærværende.

Ordføreren: Jeg maa rigtignok have udtrykt mig meget uheldigt, siden den ærede Taler, der nu satte sig, har misforstaaet mig saaledes, som han gjorde. Hovedsagen er naturligvis den, at enhver Valger selv maa forvise sig om, hvorvidt hans Navn staaer paa Listen; dette lader sig ikke afvise; naar nu et Navn staaer paa et feilt Sted, saa er det i Virkeligheden det Samme, som om Navnet slet ikke stod paa Listen (Nei!). Naar Bedkommende søger et Navn paa det Sted, hvor det skulde staae, og det ikke findes der,

er det dermed afgjort ligeoverfor den enkelte Valger, at han ikke staaer paa Listen; han maa altsaa tilskrive sig selv, at han ikke har seet efter, om hans Navn var stavet rigtigt, paa samme Maade som han maa tilskrive sig selv, at hans Navn overhovedet ikke staaer paa Listen (Nei!). Det forekommer mig aldeles indlysende, at disse Tilfælde ganske maa sættes i Klasse med hinanden. Jeg maa endnu tilføie, at de andre Betragtninger, jeg gjorde gjældende, ikke bleve anførte som Grunde, som den ærede Taler sagde, men som Bemærkninger, der, som jeg troer, ikke vare paa urette Sted, for at Sagen kunde blive fremstillet i sin Heelhed.

Rettelse i Rigsdagstidende Nr. 1.

Sp. 2, sidste Linie: Olsen, Gaardsfæster
læs: Olsen, Gaardeier,